

Sygn. akt III Ca 563/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Nowym Sączu, Wydział III Cywilny Odwoławczy w składzie

następującym:

Przewodniczący:	SSO Ewa Adamczyk SSO Zofia Klisiewicz SSR del. Agnieszka Poręba (sprawozdawca)
Protokolant:	inspektor sądowy Jadwiga Sarota

po rozpoznaniu w dniu 11 września 2013r. w Nowym Sączu

na rozprawie sprawy

z powództwa D. W.

przeciwko: Towarzystwu (...) S.A. w W., B. G., (...) Sp. z o.o. w G.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanego Towarzystwa (...) S.A. w W.

od wyroku Sądu Rejonowego w Zakopanem

z dnia 4 marca 2013 r., sygn. akt I C 293/10

1. **zmienia zaskarżony wyrok w pkt I w ten sposób, że datę 6 sierpnia 2009 r. zastępuje datą 10 stycznia 2011r., a datę 15 marca 2011r. zastępuje datą 15 kwietnia 2011 r.,**
2. **w pozostałej części apelację oddala,**
3. **znosi wzajemnie koszty postępowania apelacyjnego,**
4. **oddala wniosek pełnomocnika powoda z urzędu - adw. J. M. o przyznanie kosztów zastępstwa prawnego w postępowaniu apelacyjnym.**

Sygn. akt III Ca 563/13

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 4 marca 2013 roku Sąd Rejonowy w Zakopanem zasądził od pozwanych B. G., Towarzystwa (...) S.A. w W. na rzecz powoda D. W. kwotę 75000 złotych z ustawowymi odsetkami od kwot 35000 złotych od dnia 6 sierpnia 2009 roku i od kwoty 40000 złotych od dnia 15 marca 2011 roku do dnia zapłaty z zastrzeżeniem że spełnienie

świadczenia przez jednego z pozwanych zwalnia drugiego (pkt I), oddalił powództwo w stosunku do (...) sp. z o.o. w G. (pkt II), zasądził solidarnie od pozwanych na rzecz powoda kwotę 4428 złotych tytułem kosztów procesu (pkt. III) i rozstrzygnął o kosztach sądowych (pkt IV).

W uzasadnieniu Sąd Rejonowy ustalił, iż powód D. W. był uczestnikiem wypadku komunikacyjnego w dniu 19 września 2009 roku wskutek którego doznał 220 % trwałego uszczerbku na zdrowiu. Dotychczas pozwani nie świadczyli na rzecz powoda żadnych kwot, a przed wszczęciem postępowania sądowego powód nie zgłaszał szkody u ubezpieczyciela Towarzystwa (...) S.A. w W.. Rozstrzygnięcie o kosztach procesu Sąd uzasadnił art. 98 k.p.c.

Apelację od powyższego wyroku złożyła strona pozwana Towarzystwo (...) S.A. w W. (k. 322 - 327) wnosząc o zmianę wyroku w zakresie daty, od której mają być naliczane odsetki ustawowe.

Zaskarżonemu wyrokowi strona pozwana zarzuciła naruszenie prawa procesowego tj. art. 233 k.p.c. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów i dokonanie błędnych ustaleń faktycznych w zakresie daty doręczenia odpisu pozwu i rozszerzonego żądania stronie pozwanej, faktu, iż powód nigdy nie zgłosił pozwanemu szkody oraz naruszenie prawa materialnego tj. art. 481 k.p.c. i art. 363 § 2 k.c. poprzez uwzględnienie roszczenia odnośnie odsetek ustawowych od zasądzonego zadośćuczynienia i odszkodowania od kwoty 35000 złotych od dnia 6 sierpnia 2009 roku oraz od kwoty 40000 złotych od dnia 15 marca 2011 roku zamiast od dnia wyrokowania.

Strona pozwana wniosła o zmianę wyroku w zakresie zaskarżonym apelacją a ewentualnie o uchylenie wyroku w punkcie I w części dotyczącej odsetek i przekazania Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Jednocześnie strona pozwana wniosła o zasądzenie na jej rzecz kosztów postępowania apelacyjnego.

Pismem z dnia 10 września 2013 roku (k. 347-347/2) powód wniósł o oddalenie apelacji oraz o zasądzenie na rzecz pełnomocnika powoda adw. J. M. kosztów zastępstwa procesowego z urzędu w postępowaniu apelacyjnym (k. 347).

Na rozprawie w dniu 11 września 2013 roku pozwany B. G. wniósł o uwzględnienie apelacji (k. 349/2).

Sąd Okręgowy zważył co następuje:

Apelacja strony pozwanej okazała się częściowo zasadna.

W pierwszej kolejności podnieść trzeba, iż brak jest podstaw do uchylenia zaskarżonego wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania, gdyż Sąd Rejonowy nie dopuścił się uchybień, które Sąd Okręgowy bierze pod rozwagę z urzędu – art. 378 § 1 k.p.c.

Sąd Rejonowy postępowanie przeprowadził poprawnie i dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych.

Wbrew twierdzeniom apelacji Sąd Rejonowy nie dopuścił się naruszenia art. 233 k.p.c. Sąd ma bowiem obowiązek wyprowadzenia z zebranego w sprawie materiału dowodowego wniosków logicznie prawidłowych. Postawienie zatem zarzutu obrazy art. 233 § 1 k.p.c. nie może polegać na zaprezentowaniu przez skarżącego stanu faktycznego przyjętego przez niego na podstawie własnej oceny dowodów.

Zarzut naruszenia art. 233 k.p.c. mógłby okazać się zasadny tylko w przypadku braku pewnych ustaleń koniecznych do zastosowania przepisu prawa materialnego (tak: wyrok SN z 09 marca 2011 roku III SK 37/10, publ. LEX nr 818605).

W niniejszej sprawie takich okoliczności brak bo ocena dowodów przedstawiona przez Sąd Rejonowy jest pełna i logiczna.

Za częściowo uzasadniony należało natomiast uznać zarzut apelacji w zakresie naruszenia prawa materialnego. W tym kontekście stwierdzić należało, iż powód D. W. istotnie przed wytoczeniem powództwa nie zgłosił szkody u ubezpieczyciela. Strona pozwana Towarzystwo (...) S.A. w W. o kierowanych przeciwko niej roszczeniach powoda powzięła wiedzę z pierwotnego pozwu, który został jej doręczony w dniu 10 grudnia 2010 roku w zakresie kwoty 35000 złotych (k. 31) oraz z pisma rozszerzającego powództwo z dnia 7 marca 2011 roku doręzonego pełnomocnikowi

pozwanego w dniu 15 marca 2011 roku (k. (120)). Zdarzenie wywołujące szkodę miało miejsce w dniu 19 września 2009 roku. W związku z tym ustalenie w wyroku odsetek od kwoty 35000 złotych od dnia 6 sierpnia 2009 roku tj. jeszcze przed zaistnieniem zdarzenia, co jak się wydaje było oczywistą omyłką, oraz od kwoty 40000 złotych od dnia 15 marca 2011 roku nie znajduje w ocenie Sądu Okręgowego uzasadnienia.

Zgodnie zatem z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczeń Komunikacyjnych w zw z art. 817 k.c. strona pozwana miała 30 dni na ustalenie wysokości należnego powodowi odszkodowania i zadośćuczynienia. Nie ma racji strona pozwana gdy twierdzi, że wszelkie okoliczności istotne dla oceny stanu zdrowia powoda i wysokości odszkodowania oceniane były na datę wydania wyroku przez Sąd I instancji. Po doręczeniu odpisu pozwu strona pozwana nie może już skutecznie podnosić zarzutu, iż nie wiedziała o roszczeniach powoda i w związku z tym odsetki od zasądzzonego roszczenia należą się powodowi dopiero od dnia wyrokowania. Towarzystwo ubezpieczeniowe jako profesjonalista także w toku procesu winno przeprowadzić postępowanie likwidacyjne i przyznać stosowne odszkodowanie bądź zadośćuczynienie. W przeciwnym bowiem wypadku naraża się w razie uznania przez Sąd zasadności roszczeń powoda na konieczność pokrywania odsetek od zasądzonej kwoty.

W niniejszej sprawie strona pozwana zaniechała przeprowadzenia postępowania likwidacyjnego mimo, iż od 10 grudnia 2010 roku i 14 marca 2011 roku wiedziała o zakresie roszczeń powoda i tym samym pozbawiła się możliwości prawidłowej oceny zakresu odpowiedzialności. Po dniu wystąpienia przez powoda o wypłatę odszkodowania i zadośćuczynienia nie miały miejsca żadne nowe okoliczności, które wpływałyby na ocenę zakresu i charakteru uszczerbku na zdrowiu powoda.

Zgodnie z orzecnictwem Sądu Najwyższego wyrok zasądający zadośćuczynienie nie ma charakteru kształtującego prawo powoda. Jeżeli zatem wszystkie okoliczności istotne dla prawidłowej oceny wysokości zadośćuczynienia były stronie pozwanej znane przed wszczęciem postępowania to powodowi należą się odsetki od przyznanej kwoty zadośćuczynienia co najmniej od upływu terminu 30 dni od doręczenia odpisu pozwu (art. 817 k.c.), będącego w tym przypadku zgłoszeniem szkody (por. wyrok SN z dnia 18 września 1970 r., II PR 257/70, OSNC 1971, nr 6, poz. 103; wyrok SN z dnia 14 kwietnia 1997 r., II CKN 110/97, LEX nr 550931; wyrok SN z dnia 19 lutego 2002 r., II UKN 202/01, LEX nr 564470; wyrok SN z dnia 22 lutego 2007 r., I CSK 433/06, LEX nr 274209). Odnośnie zaś roszczeń odszkodowawczych wskazuje się, że przewidziana w art. 363 § 2 k.c. zasada nie wyłącza ustalenia w danym wypadku odszkodowania według cen z daty, w której powinno być ono spełnione; w takim wypadku odsetki powinny być zasądzone od tej daty (wyrok SN z dnia 10 lutego 2000 r., II CKN 725/98, Biul. SN 2000, nr 6, s. 10, Glosa 2000, nr 12, s. 44, Glosa 2002, nr 1, s. 46, Jurysta 2000, nr 9, s. 31, M. Praw. 2000, nr 9, s. 587, OSNC 2000, nr 9, poz. 158, Palestra 2001, z. 9-10, s. 233, Pr. Bank. 2000, nr 11, s. 25, Pr. Gosp. 2000, nr 10, s. 15, Radca Prawny 2000, nr 5, s. 117, Wokanda 2000, nr 9, s. 2; wyrok SN z dnia 27 marca 2001 r., IV CKN 297/00, LEX nr 52405; wyrok SN z dnia 8 maja 2003 r., II CKN 66/01, LEX nr 121712; wyrok SN z dnia 17 czerwca 2004 r., V CK 551/03, LEX nr 194099).

Mając na uwadze powyższe Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w punkcie I w ten sposób, iż odsetki od zasądzonej kwoty 35000 złotych przyznał powodowi od dnia 10 stycznia 2011 roku, zaś od kwoty 40000 złotych od dnia 15 kwietnia 2011 roku, o czym orzeczono w punkcie 1 na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zaś w pozostałym zakresie apelację strony pozwanej oddalił na podstawie art. 385 § 1 k.p.c. w punkcie 2 wyroku.

Zgodnie z art. 378 § 2 k.p.c. wyrok Sądu Okręgowego dotyczy również pozwanego B. G., który wyroku nie zaskarżył, ale obowiązek wynikający z wyroku Sądu Rejonowego jest wspólny dla apelującego i B. G..

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Okręgowy orzekł jak w punkcie 3 wyroku na podstawie art. 100 k.p.c. ponieważ apelacja strony pozwanej została uwzględniona jedynie w części.

W punkcie 4 wyroku Sąd Okręgowy oddalił wniosek pełnomocnika powoda o przyznanie wynagrodzenia z uwagi na brak oświadczenia pełnomocnika o którym mowa w § 16 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września

2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. 2002 rok Nr 163, poz. 1348).

SSR B. W.